

РЕШЕНИЕ

№ 1482

гр. София, 23.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-20, в закрито заседание на двадесет и трети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Татяна Костадинова

като разгледа докладваното от Татяна Костадинова Търговско дело № 20221100902286 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ вр. чл. 274 - 278 ГПК.

Образувано е по жалба на В. И. М. в качеството ѝ на заявител (управител на дружество в процес на регистрация) по заявление вх. № 20221201101434/01.12.2022 г. срещу отказ № 20221201101434/02.12.2022 г. на длъжностно лице при Агенция по вписванията да впише в търговския регистър новоучреденото еднолично дружество с фирма „В.Д.“. Отказът е мотивиран с обстоятелството, че в представения към заявлението учредителен акт не било извършено описание на български език на стоките, предмет на непаричната вноска, формираща капитала на дружеството, както и с липсата на доказателства за собствеността върху апортираните вещи.

Жалбоподателят твърди, че отказът бил незаконосъобразен, тъй като непаричната вноска се състояла от закупени и внесени от страни на Европейския съюз движими вещи, представляващи специфично водолазно оборудване. Наименованията на тези стоки нямали нарочен и директен смислов превод на български език и подлежали единствено на произволна интерпретация от преводача, което би могло да застраши сигурността на търговския оборот и да доведе до невъзможност за проследяване търговското движение на стоките и тяхното съответствие. Поддържа, че оценката на тези стоки била извършена от назначени от Агенцията вещи лица, а заключението им било одобрено и изпратено на заявителя за продължаване на следващите действия по вписване на дружеството. Поддържа, че писмени договори за покупка на стоките не били сключвани, а собствеността върху тях преминала у вносителя „В.К.“ ЕООД с факта на получаването им, както и с надлежното им деклариране пред органите на НАП и Агенция „Митници“. В рамките на заключението вещите лица проверили и наличността на стоките. Жалбоподателят нямало как да докаже, че към настоящия момент стоките все още били налични, а такива указания не са били и давани от длъжностното

лице. Въз основа на изложеното жалбоподателят моли съда да отмени обжалвания отказ и да укаже вписване на новоучреденото дружество.

От Агенция по вписванията е постъпил отговор, в който се излагат съображения за законосъобразност на отказа, идентични с изложените в обжалвания акт.

Съдът намира следното:

На 01.12.2022 г. е подадено заявление А4 вх. № 20221201101434 за вписване в търговския регистър на новоучредено еднолично дружество с ограничена отговорност с фирма „В.Д.“ ЕООД и капитал от 431 750 лв., формиран от непарична вноска на едноличния собственик „В.К.“ ЕООД на право на собственост върху описани в учредителния акт движими вещи.

Към заявлението са представени доказателства, от които се установява, че на 07.10.2022 г. „В.К.“ ЕООД е взело решение за учредяване на дружество с ограничена отговорност, чийто капитал да се притежава еднолично от него, и поради това на същата дата е съставен учредителен акт с необходимото съгласно чл. 115 ТЗ съдържание. Тъй като съгласно учредителния акт капиталът на новоучреденото дружество е формиран от непарична вноска, в учредителния акт съгласно изискването на чл. 72, ал. 1 ТЗ е посочено името на вносителя, описанието на вноската, основанията на правата на вносителя и паричната ѝ оценка, получена по реда на чл. 72, ал. 3 ТЗ. Принадлежността на правото на собственост върху апортираните вещи към патримониума на апортиращия ги едноличен собственик се установява от тяхното държане от негова страна, констатирано при извършване на оценката им (арг. чл. 78, ал. 1 ЗС) и осчетоводяването им съгласно представените счетоводни документи, като поставянето на допълнителни изисквания към удостоверяването на този факт, когато се касае до движими вещи в неформален режим на придобиване, не е съобразено с разпоредбите на чл. 72 и чл. 73 ТЗ. В частност, въведеното от длъжностното лице изискване за представяне на фактурите, обективизиращи сделките по придобиване на вещите от апортиращия ги, не отчита характера на фактурата като данъчен документ, който не може да докаже собствеността на прехвърлителя, а отгук – и на правоприемника, и поради това поставянето му като условие за исканото вписване е неоснователно.

Непаричната вноска е на право на собственост върху родови движими вещи, като същите са индивидуализирани чрез наименованието на артикула, количеството (брой), счетоводният документ, съгласно който придобиването на вещта от вносителя е осчетоводено (фактура с № и дата) в сметка 304, и името на доставчика, от когото вещта е закупена. Тъй като се касае за вещи, които нямат специфични индивидуализиращи белези, то горепосочените характеристики се явяват единствено възможните за отличаване на вещите в рамките на рода.

Описанието на вещите и на доставчика в учредителния акт, в заявлението и в оценката обаче е извършено на чужд език, като не е представен превод на български съгласно изискването на чл. 18 ЗТРРЮЛНЦ. Възражението на заявителя, че превод не е необходим, не може да бъде споделено – на първо място, разпоредбата на чл. 18 ЗТРРЮЛНЦ е императивна и не се установява да е дерогирана от нормативен акт с по-висш ранг, като същевременно тя е и специална и не би могла да бъде дерогирана от други специални разпоредби, касаещи данъчни/счетоводни отношения, на каквито (без конкретика) се позовава жалбоподателят. Представянето на превод не би създало и посочените от жалбоподателя затруднения при

осчетоводяване на вещите, тъй като преводът на документите касае само тяхната редовност в регистърното производство и не би имал каквото и да е отношение към счетоводното записване на вещите в счетоводството на новоучреденото дружество. Не може да доведе до отпадане на изискването за превод и обстоятелството, че част от наименованията на артикулите има фантазиен характер (т.е. не съставлява дума с определено значение) – тогава на превод ще подлежи наименованието на вида вещь (водолазен костюм, маска, шнорхел и т.н.), а останалата част от наименованието ще подлежи единствено на транскрибиране.

Тъй като непредставянето на превод на документ, изискуем съгласно чл. 18 ЗТРРЮЛНЦ, представлява непредставяне на документ по смисъла на чл. 22, ал. 5 ЗТТРЮЛНЦ, то без даване на надлежни указания до заявителя за непълнота на приложените към заявлението документи не би могъл да бъде постановен отказ. Ето защо обжалваният акт следва да бъде отменен, като длъжностното лице следва да даде указания за представяне на превод на тази част от заявлението и документите, приложени към него (учредителен акт, оценка), която е представена на чужд език, ако същият е официален на Европейския съюз.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ № 20221201101434/02.12.2022 г. на длъжностно лице при Агенция по вписванията да впише в търговския регистър новоучреденото „В.Д.“ ЕООД, като **УКАЗВА** на Агенция по вписванията да даде указания за заявителя за представяне в срока по чл. 22, ал. 5 ЗТРРЮЛНЦ на превод на заявление вх. № 20221201101434/01.12.2022 г. и приложените към него документи в частта, в която същите са съставени на чужд език.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски градски съд: _____